

MYNDIR: PRIVATAR

Teir flestu afrikanararnir hava hoyrt um móguleikarnar at standa á skíð í Europa, men teir hava ongantið sjálvir sæð kava og vita annars lítið og einki um at standa á skíð

Slapp til Afrika

Í fjør fór felagið blivskiinstruktør.dk undir at senda skíðlærarar til privata skíðstaðið Afriski í Lesotho, og í summar, tá felagið sendi 10 skíðlærarar til Afriski, fekk Ester D. Kass móguleikan at fara við.

– Ein stóran part av summarinum havi eg lært afrikanarar at standa á skíð, og tað hevur verið nakað heilt serligt, tí Afriski er heilt annarleiðis enn tað, eg eri von við í Eysturriki. Tað er eitt sokallað privatresort, og tiskil er tað ikki eitt stórt stað, sigur Ester D. Kass. Á skíðstaðnum er pláss fyri 250 sovandi gestum og vanligu eru eini 1000 vitjandi gestir hvønn dag.

Av tí at talan er um eitt privat skíðstað, er alt økið innhegnað, og fólk skulu betala fyri at koma inn á økið.

– Teir afrikanararnir, sum koma á Afriski, eru fyri tað mesta vælhavandi fólk, tí tað er ikki heilt biligt at brúka

økið. Tey flestu hava hoyrt um móguleikarnar at standa á skíð í Europa, men tey hava ongantið sjálvi sæð kava og vita annars lítið og einki um at standa á skíð, fortelur Ester D. Kass.

Hóast skíðstaðið liggur uppi í fjøllunum, og tey eisini hava vetur har á leiðini, gerst tað tó ongantið nóg kalt til, at heilt nógvur kavi legst.

– Tað merkir, at tey eisini brúka eftirgjørdan kava fyri at tað skal vera móguligt at brúka tær triggjar skíðbrekkurnar, sum eru ætlaðar byrjarum, blandað og so vandum, sigur Ester D. Kass.

Aftur til Lesotho

Ester D. Kass vísir á, at umframt at sjálvt skíðstaðið í Lesotho er øðrvísi enn flest onnur skíðstöð, so er eisini munur á at undirvísa europearum og afrikanarum.

– Frálæran er fyri so vítt tann

sama sum aðrastaðni, men alt tekur bara longri tíð, tí fólkinu skulu venja seg við at vera úti í kava og at brúka útgerðina. Av tí sama haldi eg eisini, at motorikkurin skal veruliga standa sína roynd, tá tey skulu læra at standa á skíð fyri fyrstu ferð, og tað er avbjóðandi fyri ikki at siga trupult fyri skíðlærararnar, sigur Ester D. Kass og heldur fram:

– Ein annar munur á at undirvísa í Eysturriki við danskarum og so afrikanarum í Lesotho er, at afrikanarar hava ein heilt annan hugburð ella øðrvísi tilgongd til at læra nýggj ting – hóast teir hava galdið fyri frálærana. Tey eru ógvuliga glað og takksom fyri alla hjálp, men tykist tað torført, so geva tey skarvin yvir alt fyri eitt. Eg minnst, at ofta kom helvtin av holdinum, eg undirvísti, ikki aftur, tá vit høvdu havt tann fyrsta steðgin. Tey søgdu við einum stórum smíli ”hetta er simplilthen for

hart, og eg tími tað ikki”, og so fóru tey heldur at seta seg við eini øl og veruliga slappa av og halda feriu, sigur Ester D. Kass, sum ikki einans arbeiddi við at geva frálæru í skíð.

– Ein onnur uppgáva hjá okkum skíðlærarum var eisini at standa fyri einum parti av undirhaldinum á skíðstaðnum um kvöldarnar. Til dømis høvdu vit serlig shows, har vit skuldu standa á skíð við stórum faklum í hondini og so framvegis. Tað var ótrúliga stuttligt eisini at uppliva tað, sigur Ester D. Kass.

Herfyri kom Ester D. Kass aftur til Danmarkar, og í hesi vikuni er hon byrjað at lesa búskaparfrøði á universitetinum í Keypmannhavn. Hon viðgongur tó, at kavi, kuldi og skíð í Lesotho javnan er í huganum.

– Eg kundi avgjørt hugsað mær at farið aftur til Afriski, men hinvegin so er tað ikki heilt biligt at ferðast hagar, og tú ert eisini langt burturi frá familju og vinum, tá tú situr heilt niðri í Suðurafrika. Afriski er tó eitt skíðstað í stórari menning, og tí spæli eg mær við tankan um, at móguliga at fara aftur til Lesotho um nøkur fá ár. At geva frálæru og ikki minst sjálv standa á skíð í Suðurafrika er nakað heilt serligt, og eg tími væl at uppliva tað aftur, sigur Ester D. Kass.